

Johanna Grüssner och Ulf Johansson Werre i musikaliskt samspel.

FOTO: LARS WALL

Spelglädje som övertygade

ENKÖPING (EP)

Underbart är kort, alldeles för kort!

Denna, en av Povel Ramels bästa, var en av de sånger vi fick höra när Enköpings Musikklubb gästades av Johanna Grüssner och Ulf Johansson Werre Trio. Och visst var det underbart och tiden flög iväg, så tvåtimmarskonserter kändes alldeles för kort, för att citera Povel.

En av de bästa konserter klubben haft!

Johanna Grüssner har en mjuk, sensuell röst som fånglar från första tonen. Hon sjunger återhållet men uttrycksfullt och med en självklar säkerhet. Med Ulf Johansson Werre på omväxlande piano och trombon kan allting hända i form av spontana infall. Till exempel får han för sig att Johanna ska spela piano till några låtar, så han kan få uppbackning till sitt trombonspel. Helt orepeterat. Johanna och Ulf sjunger också gärna tillsammans med växel- och duettsång, som i inledningsstycket Honeysuckle Rose och båda visades att de är skickliga på scat song.

Avspänd

Det rädde en avspänd och trevlig stämning under söndagens konsert med artisternas mellansnack och stora spelglädje tillsammans. Martin Sjöstedts kontrabassspel var stadigt och flyhänt och med

Oscar Johansson Werre, 16-åring med härdrockbakgrund, visade rätta jazztakterna som inhoppare vid trummorna.

fina solon. Johanna och Martin gjorde en duett på It's all right with me (It's the wrong place...) där kontrabasens rytmstringor och Johannas röst kompletterade varandra på ett magiskt sätt.

Ordinarie trummis hade fått förhinder och med kort varsel fick Oscar Johansson Werre hoppa in. Nyss fyllda 16 år och med härdrockband som bakgrund har han nu tagit sig an jazzen.

"Nu är det hardcore jazz som gäller, farsan" har han sagt till sin far, som förstås är Ulf Johansson Werre. Det måste sitta i generna.

Oscar spelade väldigt moget, med god känsla för nyanser i trumspelen, och levererade också ett imponerande solo.

Idelörhängen

De låtar bandet bjöd på denna eftermiddag var idel kända och

Martin Sjöstedt bjöd på stadigt och flyhänt kontrabassspel med fina solon.

uppskattade Glad-Söndags-Jazz-låtar: Ellingtons I'm beginning to see the light, Nancy Wilsons Save your love for me, Jobims One note samba, Tommy Dorsys signaturmelodi I'm getting sentimental over you. Den senare är enligt Ulf en slags examenslåt för trombonspelare och Ulfs examen den här eftermiddagen fick absolut betyget MVG.

Man fortsatte med How long

has this been going on and sedan fick vi ett oväntat solo I Mean to me där Ulf vislade mycket förtjänstfullt. Listan över örhäng- en som framfördes kan bli ännu längre, men av ovanstående har ni förstått vilken härlig repertoar man bjöd på.

Lärare i Bronx

Johanna Grüssners spännande liv och musikaliska gärning kan man orda mycket om. Det har till och med blivit en bok. Helt kort är hon född på Åland, bodde åtta år i USA där hon sjöng jazz på klubbar.

Johanna var musiklärare i Bronx för barn med knappa omständigheter och fick där ihop en gospelkör på 24 barn som hon ordnade sponsring för så att kören kunde få resa till Åland och sjunga i Mariehamns kyrka.

Hon driver en 60-mannakör från Åland som sjunger Ellingtons Sacred concert bland annat.

Avslutningsvis vill jag citera Ulfs spontana ord om känslan "när det musikaliska samspelen på scenen bryter genom hinnan av pretentioner och förhoppningar och når fram till det innersta man vill få ut".

Och det fick man verkligen ta del av i söndags.

Med extranummer Somewhere over the rainbow och stående ovationer hade vi ännu en gång fyllts av hur fantastiska upplevelser man kan få av livemusik från fantastiska musikanter!

Lars Wall